

## MALAKKASTRAAT

Op fietsafstand van het strand  
maar dichterbij het bos  
staat een huis in de straat  
van mijn jeugd  
daar kom ik nooit van los.  
Ik loop er nog wel eens  
en blijf dan even staan.  
Altijd lang genoeg  
om twintig jaar  
langs te zien gaan.

Steppen op de stoep met Anneke  
was ze nou vriendin of zus?  
Jären onafscheidelijk  
touwte uit de brievenbus.  
Kippen in de achtertuin  
steevast van de leg.  
En elke lente snoeide oom Tijs  
bij de burens  
de mooiste seringen weg.

Twee families tot één verweven  
onder hetzelfde dak  
en nog geen spoor van datgene  
dat ons later zo verbrak.  
Verjaardagsfeestjes  
tussen de schuifdeuren,  
fuiven in de schuur.  
En elke oudejaarsnacht  
brandde in onze straat het  
grootste vuur!

Drumbandrepetitie  
maar wel een beetje zacht  
want mijn vader slaapt nog  
hij had weer dienst vannacht.  
Zolderkamer in oranje en groen.  
Muziek uit mijn radio, toppers  
van toen.

Posters aan de muur  
van wie ik toen droomde  
en in mijn dagboek  
gevoelens die me  
overstroomden.

De eerste vlinders in mijn maag  
en aan het eind van de dag  
nog even  
langs de kamers van mijn neven  
'kan ik nog een elpee van je  
lenen, vandaag?'  
We werden zo gauw groot  
diploma's kwamen snel.  
Muziek altijd te hard,  
discussies werden fel.  
Ieder jaar meer brommers  
voor de deur  
en in de schuur die vertrouwde  
benzinegeur.

De jaren zijn zo snel gegaan  
ik had al gauw mijn eerste baan.  
Wat eigen geld, ik kon wel  
zingen.  
Maar onbetaalbaar blijven mijn  
jeugdherinneringen!

Dag huis, meer dan 100 jaar oud  
vanuit jou ben ik getrouwd.  
Mijn familie trok weg  
't is nu zo merkwaardig stil.  
Maar als ik ooit nog eens bij je  
naar binnen wil  
om te dwalen door die kamers  
van toen  
hoef ik in feite alleen  
mijn ogen maar dicht te doen!

*Anke Pronk-Waterlander*